

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/125/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215205902
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215205902.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou, právnej veci navrhovateľa: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti odporcovi: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, B., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, Mierové námestie 1, Ilava, o zaplatenie 49.548,83 €, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 49.548,83 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 06.03.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie peňažnej sumy vo výške 49 548,83 eur.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že odporca bol uznaný vinným pre zločin podľa ust. § 296 TZ a iných obzvlášť závažných zločinov, na základe rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, č.k.: PK-1T/42/2014-3825 zo dňa 02.02.2015, právoplatný a vykonateľný dňa 02.02.2015, ktorým súd schválil dohodou o vine a treste. Odporca v presne nezistený deň v roku 2009, pred dátumom 18.10.2009, odpredal za doteraz nezistenú sumu neznámym osobám na území Ukrajiny alebo Ruska motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz 63 AC kombi AMG, EČV: B., ktorého vlastníkom bola spoločnosť HTMAS s.r.o.. Následne odporca nahlásil na políciu fiktívnu krádež predmetného vozidla.

Spoločnosť HTMAS s.r.o. mala uzavretú s navrhovateľom Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla zn. Mercedes-Benz 63 AC kombi AMG, EČV: B., so zriadenou vinkuláciou poistného plnenia v prospech spol. Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o..

Dňa 22.10.2009 poistená spoločnosť nahlásila navrhovateľovi poistnú udalosť, ku ktorej malo dôjsť krádežou predmetného vozidla. Navrhovateľ po vykonaní likvidácie poistnej udalosti poukázal na účet leasingovej spoločnosti Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o., v prospech ktorej bola zriadená vinkulácia, poistné plnenie vo výške 49 548,83 € (po odpočítaní 5% spoluúčasti).

Súd vydal dňa 08.04.2015 pod č.k.: 51C/125/2015-32 platobný rozkaz, voči ktorému podal odporca dňa 04.05.2015 v zákonnej lehote odpor. V podaní uviedol, že vznáša námietku litispendencie. Poukazuje na to, že v predmetnej trestnej veci, pre ktorú bol odsúdený, prebieha naďalej trestné konanie voči ostatným spolupáchateľom, nakoľko jeho trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie. Aj v tomto trestnom konaní si navrhovateľ uplatňuje v rámci adhézneho konania nárok na náhradu škody. Začatie adhézneho konania pritom bráni podaniu civilnej žaloby o náhradu škody. Teda pre adhézne konanie a konanie o náhrade škody z tohto skutku platí prekážka litispendencie.

Je nepochybné, že spôsobenie škody zakladá solidárny záväzok všetkých spolupáchateľov, resp. osôb zodpovedných za škodu. Rovnako je nepochybné, že v prípade pasívnej solidarity prislúcha navrhovateľovi právo požadovať a vymáhať plnenie od všetkých dlžníkov alebo ktoréhokoľvek z nich. Zo skutkových okolností je zrejmé, že je tu daná totožnosť predmetu konania, nakoľko navrhovateľom uplatňovaný nárok vychádza z rovnakého skutkového základu či deja, ktorý je uvedený v skutkovej vete opisu skutku v uznesení o vznesení obvinenia voči ostatných spolupáchateľom. Ak si teda navrhovateľ uplatňuje plnenie v rámci adhézneho konania od spoludlžníkov, a to čo i len od jedného, do doby, pokiaľ sa na základe právoplatného rozsudku bezúspešne neukončilo exekučné konanie, ďalšieho solidárne zaviazaného dlžníka navrhovateľ nemôže žalovať o plnenie.

Vzhľadom na uvedené je teda súd povinný podľa § 104 ods. 1 O.s.p., pre prekážku litispendencie, konanie zastaviť.

Ďalej odporca uviedol, že navrhovateľ si odvodzuje nárok na zaplatenie istiny, ktorá suma predstavuje poistné plnenie, poskytnuté po vykonaní likvidácie poistnej udalosti, spol. Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o.. Rozsah náhrady škody, ktorý sa odvíja od výšky všeobecnej hodnoty vozidla, ktorú stanovil sám navrhovateľ podľa likvidačnej správy poisťovne, bez toho, aby jej správnosť overil súd na základe odborných znalostí z príslušného odboru, nemožno považovať za náležité preukázaný a dôvodný. Pri určení výšky poistného plnenia nemožno vychádzať z tzv. všeobecnej hodnoty vozidla. Od uvedenej ceny je potrebné odpočítať totiž ešte sumu vyjadrujúcu opotrebenie, príp. iné znehodnotenie poistnej veci z doby pred poistnou udalosťou. Preto odporca žiada, aby súd nariadil v tejto otázke znalecké dokazovanie znalcom z odboru doprava, s cieľom určiť všeobecnú cenu vozidla.

Zároveň odporca poukazuje na to, že navrhovateľ pri určení všeobecnej ceny vozidla nepostupoval s náležitou starostlivosťou, ktorú mal a zvykne dodržiavať vo vlastných záležitostiach, a teda prichádza u neho do úvahy posúdenie zavinenia poškodeného, týkajúce sa rozsahu škody, ktorá vznikla vyplatením poistného plnenia a to v intenciách § 415 a § 441 OZ o zavinení poškodeného a splnení preventívnej povinnosti poškodeným - navrhovateľom.

Navrhovateľ v písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.06.2015 uviedol, že pokiaľ ide o prekážku litispendencie, odporca si ustanovenia O.s.p. neprávne interpretoval. V uvedenom prípade totiž nejde o totožnosť konaní, resp. predmetu konania, ale o nadväznosť postupu súdov ako aj navrhovateľa, ktorý bol rozhodnutím v trestnom konaní odkázaný na občianske súdne konanie vo veci náhrady škody. Trestný rozsudok je pritom podkladom pre ďalší postup súdu v občianskom súdnom konaní. Nakoľko odporca bol právoplatným rozhodnutím súdu uznaný vinným zo spáchania trestného činu, ktorým došlo k spôsobeniu škody navrhovateľovi, navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody voči odporcovi. Na túto skutočnosť nemá vplyv, že sa vedie trestné konanie proti ďalším obvineným. Ak by súd rozhodol, že títo spolupáchatelia sú spolupáchateľmi odporcu a podieľajú sa na spôsobenej škode, ktorá je predmetom tohto konania, zodpovedali by za vzniknutú škodu spoločne. Inštitút solidárnych dlžníkov slúži na zabezpečenie postavenia veriteľa voči spoludlžníkom vo vzťahu k vymožitelnosti pohľadávky a umožňuje veriteľovi vybrať si, od ktorého dlžníka bude žiadať splnenie dlhu. Súčasne tento inštitút umožňuje dlžníkovi, v prípade, ak splní dlh, uplatniť si svoje právo voči ostatným dlžníkom. Z uvedeného dôvodu preto skutočnosti uvádzané odporcom pre postup navrhovateľa ako veriteľa, nie sú pre neho relevantné, nakoľko veriteľ si sám môže zvoliť, voči ktorému dlžníkovi si uplatní svoj nárok.

Pokiaľ ide o stanovenie výšky poisteného plnenia, škoda na vozidle bola likvidovaná navrhovateľom formou totálnej škody, keďže išlo o ojazdené vozidlo, v zmysle všeobecných poistných podmienok a zmluvných dojednaní, bola stanovená na sumu 52 156,66 €. Všeobecná hodnota vozidla bola stanovená v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, príloha č. 6 Postup stanovenia hodnoty cestných vozidiel, na základe ktorej sa pri stanovení všeobecnej hodnoty prihliada na množstvo faktorov, okrem iného na životnosť vozidla, opotrebovanie, spôsob užívania, opravy, dobu prevádzky, počet najazdených kilometrov a pod., ktoré všetky faktory navrhovateľ zohľadnil v súlade s vyhláškou pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla. V zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá odporca za škodu spôsobenú navrhovateľovi vo výške 49 548,83 € (po odpočítaní spoluúčasti 5%, t.j. 2 607,83 €).

Dňa 09.10.2015 doručil odporca súdu písomné podanie, v ktorom uviedol, že naďalej zotrúva na námietke litispendencie, nakoľko si navrhovateľ v konaní uplatňuje rovnaký nárok vychádzajúci z tých istých skutkových okolností na inom orgáne, ktorým je v tomto prípade orgán činný v trestnom konaní. Poukaz navrhovateľa na ust. § 511 ods. 1 OZ je vytrhnutý z kontextu odporcom použitej právnej argumentácie. Rovnako je nenáležitý aj poukaz navrhovateľa na rozhodnutie NS SR sp. zn.: 3 Obo 63/2009. Odporca nespochybňuje oprávnenie veriteľa vymáhať splnenie nároku od ktoréhokoľvek solidárne zaviazaného dlžníka. Avšak, ak judikatúra hovorí o súčasnom uplatnení pohľadávky voči viacerým spoludlžníkom, má na mysli uplatnenie pohľadávky v jednom konaní. Ak judikatúra hovorí o postupnom uplatnení pohľadávky, takéto postupné uplatnenie je možné realizovať len vtedy, ak s a voči prvému dlžníkovi bezúspešne skončilo exekučné konanie. Pre rozhodnutie o nároku navrhovateľa je podstatný rozsah spoločnej zodpovednosti žalovaných, nie ich vzájomné vyporiadanie podľa § 439 OZ (rozsudok NS CR z 28.03.2002, sp. zn.: 25 Cdo 845/2000). Rozsudok vynesený voči niektorému zo solidárne zaviazaných dlžníkov pôsobí len voči nemu. Pre ostatných dlžníkov nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci, avšak vo výroku rozhodnutia proti ďalšiemu spoludlžníkovi musí byť stanovená jeho povinnosť plniť spoločne a nerozdielne s už predtým zaviazaným dlžníkom. Je preto neprípustné, aby v danej veci existovali dva protichodné rozsudky vynesené v dvoch samostatných konaniach súčasne.

Ďalej odporca uviedol, že navrhovateľ opiera svoju aktívnu vecnú legitímáciu o ust. § 813 OZ. V prípade poistenia majetku pre prípad odcudzenia je poistnou udalosťou, s ktorou je spojená povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, strata veci odcudzením. V danom prípade navrhovateľ ako poisťovateľ poskytol poistné plnenie spol. HTMAS s.r.o. vo výške 49 548,83 € dňa 01.03.2010. Základom poistného plnenia bol výskyt poistného rizika - odcudzenie motorového vozidla dňa 18.10.2009, ktorú poistnú udalosť nahlásil odporca, teda vznik poistnej udalosti nastal spolu s výskytom poistného rizika, kedy došlo aj k vzniku škody, ktorá predstavuje hodnotu odcudzeného vozidla.

Prechod práva zo spol. HTMAS s.r.o. na navrhovateľa je zákonný prechod práva, ku ktorému dochádza bez prejavu vôle účastníka. Po úhrade poistného plnenia navrhovateľ písomne informoval políciu, že v zmysle ust. § 813 ods. 1 OZ má subrogačný postih voči páchatelovi z titulu krádeže motorového vozidla, za ktoré poskytol poistné plnenie.

Do tohto momentu bol postup navrhovateľa súladný so zákonom, pričom tento stav pretrvával až do vzniesenia obvinenia voči odporcovi. Najneskôr po oboznámení sa s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku mal navrhovateľ zistiť, že neboli splnené podmienky na zákonný prechod práva na náhradu škody na navrhovateľa podľa § 813 ods. 1 OZ, nakoľko konaním odporcu vznikla škoda spol. HTMAS s.r.o. v dôsledku sprenevery a nie výskytu poistného rizika, a teda nedošlo k vzniku poistnej udalosti.

Zo skutkovej podstaty trestného činu je nepochybné, že ku škode nedošlo odcudzením motorového vozidla a ani podvodom, nakoľko odporca nemal na poistnom plnení žiadnu účasť. Konanie odporcu smerovalo voči poistenému ako vlastníkovi vozidla a nie navrhovateľovi. Teda navrhovateľ nebol osobou poškodenou trestným činom a účastníkom trestného konania sa stal na základe zákonnej cesie v zmysle § 813 ods. 1 OZ, ktorá skutočnosť však neskôr odpadla. Skutočnosť, že skutok bol políciou a súdom právne kvalifikovaný ako podvod nič nemení na tom, že kauzálny nexus smeroval ku škode na majetkových právach spol. HTMAS s.r.o. a nie k vylákaniu poistného plnenia odporcom. Odporca bol oprávneným užívateľom vozidla, a pokiaľ neoprávnene odpredal vozidlo tretím osobám, nedopustil sa krádeže, ale sprenevery voči HTMAS s.r.o. a nie voči navrhovateľovi. Teda navrhovateľom uplatňovaný nárok na náhradu škody spôsobenej konaním odporcu, ktoré nie je poistnou udalosťou, nemohol prejsť na navrhovateľa ako poisťovateľa, ktorý vyplatil poistné plnenie za poistnú udalosť spočívajúcu v odcudzení vozidla nezistenou osobou, keďže sa ukázalo, že odporca vozidlo spreneveril a sprenevera nie je poistnou udalosťou. Aj vo všeobecných poistných podmienkach, ktoré sú súčasťou Poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 03.12.2008, bola škoda vzniknutá v dôsledku sprenevery vylúčená z poistného plnenia.

Keďže navrhovateľ sa dozvedel o skutočnosti, že nedošlo k odcudzeniu vozidla, mal pri náležitej starostlivosti zistiť, že poistné plnenie poskytnuté poistenému HTMAS, s.r.o., de facto spol. Mercedes Benz Finacial Services Slovakia s.r.o. na základe vinkulácie, bolo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, teda bezdôvodným obohatením.

V trestnom konaní ako aj v prípadnom občianskom konaní v každom prípade možno uplatňovať iba majetkovú škodu, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti so skutkom uvedeným v žalobnom návrhu, pričom na právnom posúdení tohto skutku nezáleží. Nemožno prisúdiť poškodenému náhradu majetkovej škody, ktorá nie je v príčinnej súvislosti so skutkom v odsudzujúcom rozsudku (R 1/1968). Vzhľadom na uvedené je zrejme, že navrhovateľ nemá aktívnu vecnú legitimáciu, z ktorého dôvodu odporca navrhuje, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ v písomnom podaní doručenom súdu dňa 10.03.2016 uviedol, že má za to, že v konaní neexistuje prekážka začatého konania, nakoľko v trestnom konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku vedenom pod sp. zn.: 1T/42/2014, nešlo o rovnaký predmet konania ani o totožných účastníkov, ako v tomto civilnom konaní, nakoľko trestný súd rozhodoval o obžalobe voči odporcovi (obvinenému) pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 TZ a iné obzvlášť závažné zločiny.

Navrhovateľ sa ako poškodený pripojil so svojím nárokom na náhradu škody do tohto trestného konania, pričom konanie skončilo schválením dohody o vine a treste tak, že trestný súd odkázal navrhovateľa ako poškodeného s nárokom na náhradu škody vo výške 49 548,87 € na občianske súdne konanie.

Uplatnenie náhrady škody navrhovateľom v trestnom konaní voči ostávajúcim spoluobvineným netvorí prekážku litispendencie, nakoľko ide o rôzne druhy súdnych konaní - občianske súdne konanie a trestné konanie, tieto konania nemajú rovnaký skutkový základ a ani rovnaký predmet, nakoľko predmetom tohto konania je náhrada škody a predmetom trestného konania je rozhodovanie o vine a treste obvinených a ani o totožnosť účastníkov.

Pokiaľ ide o námietku nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa, táto vyplýva z ust. § 813 ods. 1 OZ. Vyplatením poisteného plnenia prešlo na navrhovateľa právo poisteného na náhradu škody voči škodcovi - odporcovi, preto je navrhovateľ nositeľom práva na náhradu škody voči odporcovi.

Súd vec prejednal a rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a odporcu. Odporca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 02.03.2016 uviedol, že súhlasí s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 06.04.2016 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených účastníkmi, a oboznámením obsahu rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č.k.: PK-1T/42/2014-3825 zo dňa 02.02.2015. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav:

Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozsudkom č.k.: PK-1T/42/2014-3825 zo dňa 02.02.2015, právoplatným a vykonateľným dňa 02.02.2015, rozhodol tak, že schválil dohodu o vine a treste uzatretú dňa 02.02.2015. Odporca bol uznaný vinným okrem iného aj z obzvlášť závažného zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 141 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako člen zločineckej skupiny označovanej ako „sýkorovci“, v presne nezistený deň v mesiaci október roku 2009, pred dátumom 18.10.2009, predal za doteraz nezistenú sumu neznámym osobám na území Ukrajiny alebo Ruska motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz 63 AC kombi AMG, EČV: B., ktorého vlastníkom bola spoločnosť HTMAS s.r.o., ktorá mala uzatretú úverovú zmluvu č. XXXXXX-R. s leasingovou spoločnosťou Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o., so zriadeným záložným právom k uvedenému vozidlu a to Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 02.12.2008 na zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z úverovej zmluvy a tiež uzatvorenú poisťovnú zmluvu na tzv. havarijné poistenie so spol. Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou bolo aj poistenie vozidla pre prípad jeho krádeže, pričom užívateľom predmetného vozidla bol F. B., ktorý následne dňa 18.10.2009 oznámil na OOPZ Bratislava Ružinov - Západ fiktívnu „krádež“ predmetného vozidla, pričom zo získanej finančnej hotovosti presne nezistenú časť finančných prostriedkov odovzdal R.L.: prezývanému „A.“ ako najvyššie postavenej osobe v zločineckej skupine označovanej „sýkorovci“, ako aj ďalším členom tejto zločineckej skupiny a to R.Z., J.P. a J.B. a takto uviedol do omylu Allianz - Slovenskú poisťovňu, a.s. v otázke splnenia podmienok na poskytnutie poisťovného plnenia, ktoré bolo vo výške 49 548,873 € poisťovňou vyplatené na účet leasingovej spoločnosti, teda vylákal od iného poisťovného plnenie tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie, uvedeným činom spôsobil značnú škodu a spáchal uvedený čin ako člen nebezpečného zoskupenia - zločineckej skupiny.

Súd vyššie uvedeným rozsudkom podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného - navrhovateľa s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Navrhovateľ uzavrel so spol. HTMAS s.r.o. Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo havarijné poistenie motorového vozidla zn. Mercedes-Benz 63 AC kombi AMG, EČV: B., so zriadenou vinkuláciou poistného plnenia v prospech spol. Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o..

Podľa Osvedčenia o evidencii vozidla č. Q. XXXXXX vlastníkom vozidla osobného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz 63 AC kombi AMG, EČV: B., bola spoločnosť HTMAS s.r.o..

Podľa Hlásenia škodovej udalosti zo dňa 12.11.2009 nahlásil vlastník motorového vozidla krádež predmetného vozidla navrhovateľovi, pričom za vodiča v čase škodovej udalosti bol označený odporca.

Podľa likvidačnej správy zo dňa 24.02.2010 bolo z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX poukázaných na bankový účet poškodeného 49 548,83 €. Škoda bola likvidovaná ako totálna, pričom výpočet výšky poistného plnenia vychádzal zo všeobecnej hodnoty vozidla 52 156,66 €, po odpočítaní spoluúčasti 5 % - 2 607,83 €, k výplate 49 548,83 €.

Listom zo dňa 02.03.2010 oznámil navrhovateľ vlastníkovi vozidla spol. HTMAS, s.r.o., že ukončil likvidáciu poistnej udalosti a poukázal poistné plnenie vo výške 49 548,83 € na účet leasingovej spoločnosti.

Z výpisu účtu navrhovateľa vedeného v Tatra banka, a.s. vyplýva, že navrhovateľ dňa 01.03.2010 poukázal na účet spol. Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o. sumu 49 548,83 €.

Dňa 02.12.2008 spol. Motor - Car Banská Bystrica, spol. s r.o. vystavila na spol. HTMAS s.r.o. faktúru č. XXXXXXXXXX na zaplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz C 63 AMG T - MODEL, EČV: B. vo výške 82 984,80 € (2,5 mil. Sk).

Spol. HTMAS s.r.o. uzavrela so spol. Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o. Úverovú zmluvu, na základe ktorej bol spol. HTMAS s.r.o. ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 82 984,80 € (2,5 mil. Sk), na predmet financovania Mercedes-Benz C 63 AMG T - MODEL, stav - nový. Zároveň bola uzavretá aj Záložná zmluva, ktorou spol. HTMAS s.r.o. ako záložca zriadila záložné právo v prospech záložného veriteľa spol. Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o. na predmet financovania podľa úverovej zmluvy - motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz C 63 AMG T - MODEL, EČV: B..

Dňa 18.10.2009 bol odporca vyzvaný OR PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície, aby vydal 1 ks kľúčov od motorového vozidla zn. Mercedes C 63 AMG, combi, s tým že odporca podľa Zápisnice o vydaní veci vec dobrovoľne vydal.

Podľa tlačiva „Výpočet hodnoty vozidla a výšky škody“, vystaveného likvidátorom navrhovateľa, pri výpočte výšky škody navrhovateľ ku dňu vzniku poistnej udalosti stanovil technickú hodnotu vozidla na 90,6845 %, stav pneumatík na 50%, všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 63 460,- €. Prítom pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla vychádzal navrhovateľ zo všeobecnej hodnoty porovnateľného jazdeného vozidla na voľnom trhu 63 460,- €.

Podľa čl. III Všeobecných poistných podmienok pre poistenie motorových a prípojných vozidiel KASKO poistnou udalosťou je akákoľvek nepredvídaná a náhodná škodová udalosť, s ktorou je podľa týchto VPP a zmluvných dojednaní k nim spojená povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

Podľa čl. VI Všeobecných poistných podmienok pre poistenie motorových a prípojných vozidiel KASKO, ak má poisťník resp. poistený voči inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza toto právo na poisťovateľa, a to až do výšky poistného plnenia, ktoré mu poisťovateľ poskytol.

Podľa čl. XIII Všeobecných poistných podmienok pre poistenie motorových a prípojných vozidiel KASKO, ods. 1) poistenie sa nevťahuje na škody spôsobené :

- a) úmyselným konaním poistníka, poisteného, oprávnenej osoby alebo osoby konajúcej na podnet niektorej z týchto osôb,
- b) v dôsledku podvodu, sprenevery, nátlaku, hrubého nátlaku, vydierania alebo porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona v platnom znení.

Podľa čl. XXI Všeobecných poistných podmienok pre poistenie motorových a prípojných vozidiel KASKO ods. 1) poistná ochrana zo základného poistenia pre prípad odcudzenia celého vozidla sa vzťahuje len na prípad odcudzenia celého vozidla.

Podľa čl. XXI Všeobecných poistných podmienok pre poistenie motorových a prípojných vozidiel KASKO ods. 4) v prípade odcudzenia vozidla je poistným plnením jeho všeobecná hodnota.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z., ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poistený neposkytne poisťovateľovi potrebnú súčinnosť v súdnom konaní.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené.

Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

Podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťovateľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť.

Podľa § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri vedomom porušení povinností uvedených v ustanoveniach § 793 môže poisťovateľ od poistnej zmluvy odstúpiť, ak pri pravdivom a úplnom zodpovedaní

otázok by poistnú zmluvu neuzavrel. Toto právo môže poistiteľ uplatniť do troch mesiacov odo dňa, keď takú skutočnosť zistil; inak právo zanikne.

Podľa § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa poistiteľ dozvie až po poistnej udalosti, že jej príčinou je skutočnosť, ktorú pre vedome nepravdivé alebo neúplné odpovede nemohol zistiť pri dojednávaní poistenia a ktorá pre uzavretie poistnej zmluvy bola podstatná, je oprávnený plnenie z poistnej zmluvy odmietnuť; odmietnutím plnenia poistenie zanikne.

Podľa § 809 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistený je povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala; najmä nesmie porušovať povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnymi predpismi uložené alebo ktoré vzal na seba poistnou zmluvou.

Podľa § 809 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak poistený vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a toto porušenie podstatne prispelo ku vzniku poistnej udalosti alebo k väčšiemu rozsahu jej následkov, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť. To isté platí, ak porušil tieto povinnosti vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok ten, kto s poisteným žije v spoločnej domácnosti.

Vzhľadom na to, že odporca vzniesol námietku litispendencie, súd sa v prvom rade musel vysporiadať s touto námietkou odporcu.

Podľa § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Prekážku prv začatého súdneho konania (litispendencia) upravuje ustanovenie § 83 O.s.p., podľa ktorého začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania, základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit zdôvodnený. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to zastavením konania (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Prekážku prv začatého konania môže zakladať aj uplatnený nárok na náhradu škody v adhéznom konaní, ak ten istý nárok bol následne uplatnený v občianskom právnom konaní. Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd nemôže brať do úvahy skutočnosti, ktoré nastali v minulosti, avšak v čase vyhlásenia rozhodnutia už netrvajú. A teda aj okamihom rozhodným pre posúdenie prekážky litispendencie nie je stav v čase zahájenia konania, ale stav v čase vydania rozhodnutia.

Z § 46 ods. 3, 164 písm. a) a 287 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že predpokladom výroku súdu o náhrade škody je, že poškodený nárok na náhradu škody včas uplatnil. Trestný poriadok výslovne neupravuje, kedy najskôr môže poškodený uplatniť nárok na náhradu škody. Táto podmienka je naplnená už vtedy, keď oznamovateľ (poškodený) ústne podáva oznámenie o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin (trestné oznámenie). Tento záver možno vyvodiť z § 62 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého (...) ak je oznamovateľ súčasne poškodeným (...), musí sa vypočuť aj o tom, či žiada, aby súd rozhodol o jeho nároku na náhradu škody v trestnom konaní.

Z rozhodovacej praxe vyplýva, že poškodený si musí uplatniť nárok na náhradu škody voči konkrétnemu obvinenému. Bez splnenia tejto podmienky nemôže súd o náhrade škody (v adhéznom konaní) rozhodovať.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ si svoj nárok uplatnil na súde v konaní vedenom pod sp. zn.: 1T/42/2014 pričom ho súd podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z obsahu spisu je nepochybné, že v čase rozhodovania súdu v tomto konaní vedenom pod sp. zn.: 51C/125/2015 prekážka prv začatého konania (adhézne konanie) už netrvala, pretože táto odpadla právoplatnosťou rozsudku č.k.: PK-1T/42/2014-3825 dňa 02.02.2015.

Vo vzťahu k tvrdeniu odporcu týkajúcemu sa solidarity dlžníkov (spolupáchateľov) súd uvádza, že pri solidárnych záväzkoch má veriteľ samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť voči jednému, alebo niekoľkým alebo proti všetkým spoludlžníkom, a to súčasne alebo postupne. Až splnenie záväzku jedným z dlžníkov spôsobuje voči veriteľovi zánik záväzkov ostatných spoludlžníkov. Teda je právom navrhovateľa uplatniť si nárok na

náhradu celej škody voči odporcovi a odporca, v prípade, ak bude navrhovateľovi plniť, má právo domáhať sa plnenia voči ostatným dlžníkom (spolupáchateľom).

Vo vzťahu j právnej kvalifikácii skutku odporcu, najmä jeho tvrdenie o trestnom čine sprenevery, súd poukazuje na viazanosť súdu rozhodnutím Špecializovaného trestného súdu v Pezinku.

Podľa § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal.

Z ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p. teda jednoznačne vyplýva, že súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, pričom musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Rozhodnutie súdu v občianskom súdnom konaní nemôže byť totiž vo veci v zrejmom rozpore s rozhodnutiami súdov v trestnom konaní.

Z pohľadu výkladu ust. § 135 ods. 1 O.s.p. súd poukazuje na stanovisko NS sp. zn. Cpj 35/78 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 22/1979, cit.: „V súvislosti s otázkou viazanosti odsudzujúcim rozhodnutím v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. ide najmä o to, ktoré okolnosti rozhodné pre vyriešenie sporu o náhradu škody, musí súd prevziať z trestného rozsudku, bez toho aby ich musel a mohol v občianskom súdnom konaní znovu zisťovať. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú vo väčšine prípadov (t. j. prípadov všeobecnej zodpovednosti) protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a zavinenie. V každom takom spore je tak predovšetkým nutné riešiť viazanosť súdu v súvislosti s týmito okolnosťami. Súd v občianskom súdnom konaní vychádzajú z toho, že sú viazané trestnými rozsudkami, pokiaľ ide o zavinené protiprávne konanie škodcu. K pochybeniam však v praxi súdov dochádza v otázke vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. V súvislosti s riešením tejto otázky je nutné si uvedomiť, že súd je viazaný len výrokom (nie však odôvodnením) napr. trestného rozsudku. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin a kto ich spáchal, je tak daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, neznamená vždy len konštatovanie zavineného protiprávneho konania určitého páchatel'a, ale i záver o narušení chránených spoločenských vzťahoch a o vzniku určitej ujmy, ktorú v prípade niektorých trestných činov predstavuje škoda na majetku, prípadne nemajetková ujma, ktorých odškodnenie právne predpisy pripúšťajú (napr. pri ublížení na zdraví), ako aj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a zmienenou ujmov. Nemožno tak stotožňovať rozhodnutie o spáchaní trestného činu vždy len so záverom o protiprávnom konaní. Súd v občianskom súdnom konaní však nie je viazaný v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. pokiaľ ide o výšku škody.“

Rovnako súd poukazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 32Cdo 4179/2007 zo dňa 13.01.2009, podľa ktorého: „Súd je viazaný výrokom rozsudku vydaného v trestnom konaní, nie však jeho odôvodnením. Nie je však oprávnený skúmať vecnú správnosť výroku takého rozhodnutia, ani procesný postup k príslušnému rozhodnutiu vedúci.“ (obdobne napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu 3Cdon 1091/96 publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 11/2000).

V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní, o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnu kvalifikáciu skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanom trestným zákonom (rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 29.4.1992, sp.zn.2 Cz 16/92).

S poukazom na uvedený výklad viazanosti v občianskom súdom konaní podľa ust. § 135 ods. 1 O.s.p. súd vychádzal pri svojom rozhodnutí zo skutkového stavu, ako bol opísaný vo výroku trestného rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, č. k.: PK-1T/42/2014-3825 zo dňa 02.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.02.2015. Z tohto skutkového stavu vyplýva, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. že odporca sa dopustil zavineného protiprávneho konania, t. j. obzvlášť závažného

zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 141 písm. a) Tr. zákona a že v príčinnej súvislosti s týmto konaním navrhovateľovi vznikla škoda.

Pokiaľ ide o škodu, ktorú si navrhovateľ v konaní uplatnil, túto súd posúdil nasledovne:

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu je protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a zavinenie. Súd má za to, že všetky predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za škodu boli v prejednávanej veci naplnené. Je nepochybné, že došlo ku vzniku škody na strane navrhovateľa (ktorá na neho prešla v zmysle ust. § 813 ods. 1 OZ), že táto škoda vznikla v bezprostrednej príčinnej súvislosti s trestným činom odporcu (za ktorú bol na základe právoplatného rozhodnutia súdu aj odsúdený) a škodu zavinil odporca.

Pokiaľ ide o námietku odporcu, že v danom prípade nedošlo k odcudzeniu motorového vozidla (ku krádeži), ale k sprenevere, a preto, aj s poukazom na Všeobecné poisťné podmienky, ktoré sú súčasťou poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 03.12.2008, je škoda vzniknutá v dôsledku sprenevery vylúčená z poisťného plnenia, súd opätovne poukazuje na rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č.k.: PK-1T/42/2014-3825 dňa 02.02.2015, v ktorom bol odporca odsúdený za trestný čin poisťného podvodu, v dôsledku ktorého odporca, napriek tomu, že nebol vlastníkom motorového vozidla (tým bola spol. HTMAS s.r.o.) toto odpredal tretím osobám na území Ukrajiny alebo Ruska a nahlásil krádež na OOPZ a takto uviedol navrhovateľa do omylu v otázke splnenia podmienok poisťného plnenia, ktoré bolo navrhovateľom vyplatené na účet leasingovej spoločnosti, teda podľa názoru súdu došlo k poisťnej udalosti (nepredvídanej a náhodnej škodovej udalosti), tak ako to vyplýva článku III VPP navrhovateľa a navrhovateľovi vznikla voči poisťnému (HTMAS s.r.o) povinnosť poskytnúť poisťné plnenie. Pokiaľ ide o skutočnosť, že sprenevera je vylúčená z poisťného plnenia, súd poukazuje na to, že VPP upravujú vzťah medzi poisťným a poisťníkom vyplývajúci z poisťnej zmluvy a výluka sa vzťahuje výlučne na prípady sprenevery spáchané účastníkmi zmluvného vzťahu a nie na spreneveru spáchanú treťou osobou, na konanie ktorej sa takáto výluka nemôže vzťahovať (a ani sa nevzťahuje). Z uvedeného dôvodu neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia čl. XXIII VPP, podľa ktorého sa poisťné plnenie nevzťahuje na škody spôsobené v dôsledku sprenevery. Navyše súd poukazuje opätovne na rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č.k.: PK-1T/42/2014-3825 dňa 02.02.2015, ktorým bol odporca právoplatne odsúdený za trestný čin poisťovacieho podvodu v zmysle § 223 Trestného zákona a nie za trestný čin sprenevery podľa § 213 ods.1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o výšku škody, súd nevykonal dokazovanie nariadeným znaleckého posudku za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty motorového vozidla ku dňu vzniku poisťnej udalosti, a to aj s poukazom na zásadu hospodárnosti konania, nakoľko má súd za to, že navrhovateľ pri stanovení všeobecnej hodnoty motorového vozidla postupoval v súlade s § 443 OZ v spojení s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, príloha č. 6 - Postup stanovenia hodnoty cestných vozidiel. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľ pri likvidácii poisťnej udalosti pri určení výšky škody vychádzal z ceny veci v čase poškodenia, a nie z ceny v čase nadobudnutia veci (spol. HTMAS s.r.o.). Navrhovateľ vzal do úvahy opotrebenie predmetného vozidla, keď oproti pôvodnej kúpnej cene 82 984,80 € (vozidlo bolo zakúpené ako nové dňa 02.12.2008) stanovil ku dňu vzniku poisťnej udalosti (pred 18.10.2009, teda ani nie rok odo dňa kúpy motorového vozidla) všeobecnú hodnotu 63 460,- € (pri najazdenom počte km 45 000).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zaviazal odporcu na zaplatenie návrhom uplatnenej sumy 49 548,83 €.

Súd nerozhodol o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu súdny poplatok. Navrhovateľ je osobne oslobodený od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona) a keďže súd jeho návrhu proti odporcovi vyhovel, bol by neúspešný odporca, povinný zaplatiť súdny poplatok, nakoľko je však odporca oslobodený od súdnych poplatkov (uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.08.2015, č.k.: 51C/125/2015-86, nie je povinný zaplatiť štátu súdny poplatok za návrh (podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho
prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd
Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

doručenia

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.